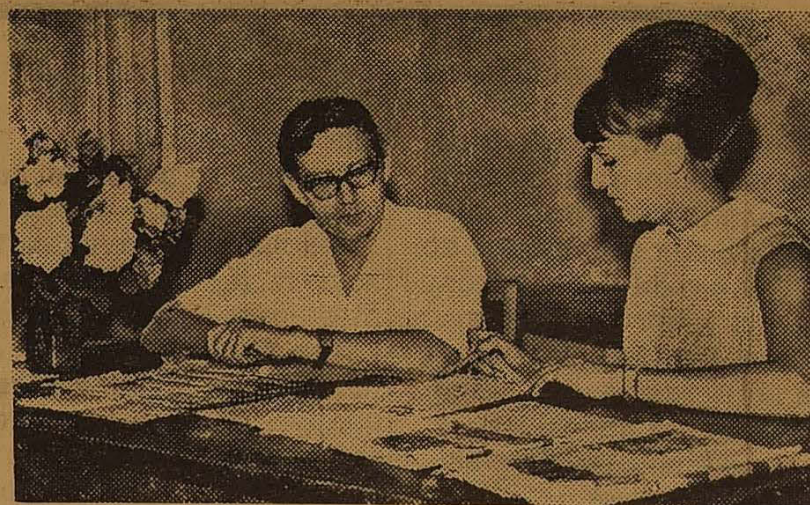

Орган парткому, ректорату,
комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського ордена Трудового
Червоного Прапора
державного університету
ім. І. І. Мечникова

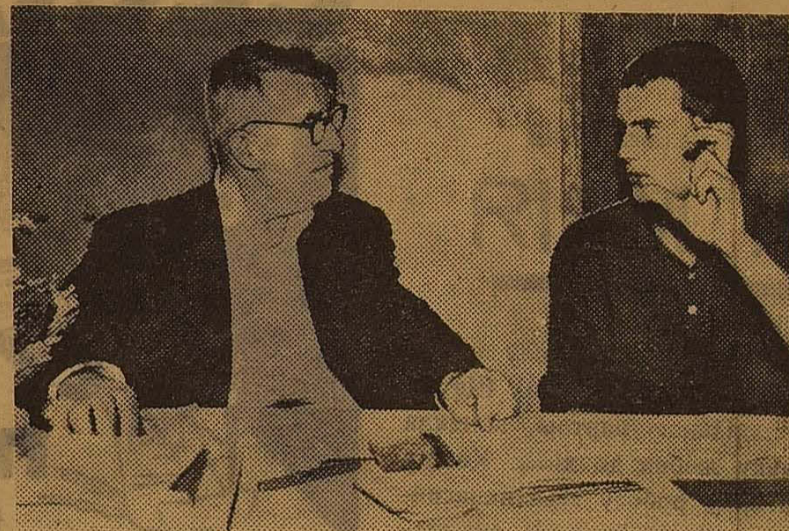
РІК ВИДАННЯ
XXXIII
№ 21 (898)
21 ЧЕРВНЯ
1967 р.

Ціна 2 коп

Ж Р О Ж У Є

ЛІТНЯ СЕСІЯ

ПО ФАКУЛЬТЕТАХ

СЕСІЯ! Саме вона зараз господарює на факультетах. Її підкорені як розпорядок дня, так і ритм роботи студентів і викладачів.

Студенти живуть зараз одним: гідно звітувати перед університетом, перед країною, як вони засвоїли те, що читалось їм протягом семестру, а викладачі турбуються про те, як точніше виявити знання студентів. Адже йде не звичайна сесія — а остання в ювілейному році Радянської влади.

НА ФОТО: (вгорі) професор М. І. ГАВРИЛОВ приймає екзамен у студентки Н. ЩЕРБИНИ. Професор задоволений відповіддю. Оцінка — чотири. На фото внизу доцент П. І. ДОМБРОВСЬКИЙ екзаменує з фізики студента другого курсу В. ЛОВИНЮКОВА.

ПРОТЯГОМ СЕМЕСТРУ

ІСПИТИ скласти без трійок — так вирішили математики, студенти третього курсу групи теорії функції. Своє рішення вони закріпили і справою: до екзаменів почали готуватись не під час сесії, а ще задовго до неї, коли в кабінетах і лабораторіях панувало затишшя, коли ніхто не заважав посидіти над підручником, поміркувати над тою чи іншою задачею.

Так і крокували по семестру десятеро працюючих, старанно готуючись до кожної практичної роботи, до кожного заняття.

Звикли вони вже трудитись під час семестру, то й тепер, в розпалі сесії, не відчувають особливого напруження. Тільки відновлюють в своїй пам'яті те, що накоплювалось протягом семестру. Так були складені всі заліки, так третьокурсники підійшли і до іспитів.

— Першим наша група складала екзамен з англійської мови, — розповідає комсорг третього курсу Олександр Гофен. — Звичайно, хвилювались. Все-таки іноземна мова — не з легких, одна вимова чого коштує. Та ось останній студент вийшов з аудиторії задоволений — все, мовляв, гаразд.

І так, перший рубіж взятий без трійок. Це надало нам впевненості в своїх можливостях. Засіли ми за політекономію. Сходились всі разом, обговорювали складні питання, готувались групами. Результати екзаменів виявились втішними — 8 «четвірок», і 2 — «відмінно».

А днями математики складали фізику. Один за одним виходили вони до столу з короткими нотатками на аркуші паперу і впевнено розвивали свої думки перед викладачем.

Олександр Гофен та Аркадій Альт показали відмінні знання, інші шість з групи добре засвоїли курс фізики. І двоє, Банних і Вейтан, ще не склали екзамен з поважних причин. Треба сподіватись, що вони не осоромлять честь групи, придуть звітувати про добрі знання з фізики.

Крокуйте ж і далі так, майбутні математики, робіть все тільки добротню, якісно — і вчиться і працюйте.

ПРАВИЛЬНИЙ КУРС

ЛІТНЯ сесія! Влітку готуватися до іспитів важче: треба заставити себе сісти за книжку, коли кличуть просторі морські пляжі. Може це й далось взнаки минулої літньої сесії, а можливо ми просто стали дорослішими, серйознішими. Але цю сесію ми складаємо значно краще, ніж попередні.

Наш курс досить людний — більше ста чоловік. В нашій групі — 24 студенти. Склали вже два екзамени. І навіть з такої складної дисципліни, як математичний аналіз, маємо три п'ятірки.

Правда, є в нас на курсі групи, що складають значно краще, ніж наша. Наприклад, друга група отримала аж вісім п'ятірок на цьому ж екзамені.

Думаємо взятий курс — наполегливо готувались — втримати до кінця, бо ця сесія особлива — сесія ювілейного року Радянської влади.

Тамара НАГОРНА,
студентка II курсу фізичного факультету.

БАГАТО довелось попрацювати нам під час літньої сесії.

Забути було все: і кіно, і театри, ба, навіть прогулянки — вважались розкішшю. Книжки, формули, конспекти — і так більше місяця. Та нарешті мої товариші зітхнули з полегшенням — остання сесія складена. Остання! Бо це була наша переддипломна сесія.

Таку подію можна й відзначити. І відзначили... морозивом. Правда, не звичайним, в пакетах, яке за нестачею часу ми з'їдали на ходу. На цей раз морозиво нам подала офіціантка в білосніжному фартушку й короноподібній наколці на голові. Всі, всі шістнадцять смакували його поважно, статечно, здається, вперше за рік нікуди не поспішаючи. І обличчя кожного сяяло якоюсь внутрішньою усмішкою. Адже закінчили сесію. Та ще й непогано.

Тепер в групі вісім відмінників

СПОДІВАЄМОСЬ СПРАВИТИСЬ

— Зеркаленков, Косолапова, Мельник, Давиденко, Шмігель, Мещерякова, Мамонтов, Кожухова. А останні? Теж непогано. На чотирьох екзаменах шістнадцять чоловік одержали в сумі три трійки. То ж можемо відпочивати спокійно. Правда, про відпочинок ми менш всього мріємо, бо весь липень — виробнича практика. Обіцяють послати всіх на одне підприємство. От було б здорово!

А потім? Для деякого відпочинок. А мене з товаришами (Гавсевич, Мельник, Зеркаленков) чекає

цікава поїздка до Чехословаччини. З нами будуть і представники з фізичного факультету. Там ми познайомимося з університетом наших друзів, з їх роботою, навчанням.

Новий же навчальний рік всіх нас трохи лякає — на нас чекають дипломні роботи. Треба більше, ніж на заняттях творчості, самостійності, та й працювати треба більше.

Але все ж сподіваємось справитись. Якийсь досвід з цього питання маємо — захистили курсові роботи.

А поки що навчання ми закінчили. Бажаю і іншим студентам мого університету найкращих успіхів в ювілейному році.

К. ЯРМОЛЕНКО,
комсорг групи органіків четвертого курсу хімічного факультету.

**СТАРАННО ГОТУЙТЕСЬ ДО КОЖНОГО ІСПИТУ.
ХАЙ РЯСНІЮТЬ СТУДЕНТСЬКІ ЗАЛІКОВІ КНИЖКИ
ЛИШЕ ВИСОКИМИ ОЦІНКАМИ!**

складемо сесію відмінно!

НАДІЙНИЙ ТОВАРИШ

К ОЛИ я підійшла до дверей аудиторії, в якій студенти механіко-математичного факультету склали курс диференціальних рівнянь, то почувла: «За Позднякову боятись нічого — складе».

Зацікавилась. Через хвилини три двері відчинились, і на порозі стала, як я пізніше довідалась, Люба Позднякова. Вже по сяючому обличчю можна було зрозуміти, що все гаразд. Дівчину атакували однокурсники.

— Ти розумієш, ніяк не можу ось цього збагнути, — схвильовано скаржи-

лась чорнява дівчина.

А друга підносила зошит з незрозумілим для стороннього записом, мовляв, розв'яжи.

І вона розв'язувала, пояснювала, доказувала. Мені довелось чимало чекати, поки я змогла вирвати її з тісного кільця подруг. Та коли розмова зайшла про неї, вона виявилась не такою щедрою на слова, як тоді, коли

роз'яснювала подругам незрозуміле.

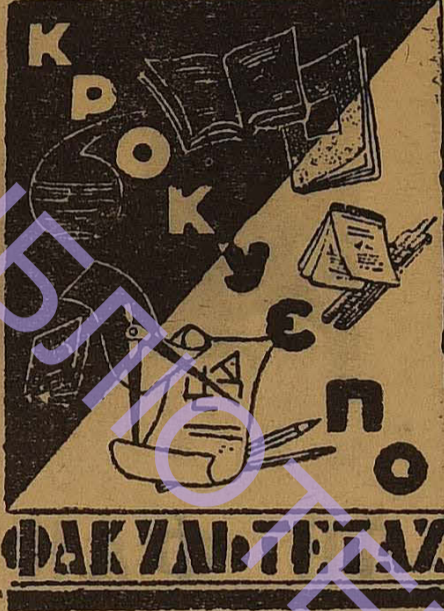
— Вчуся. Заліки склали всі своєчасно. Екзамен з теорії диференціальних рівнянь склала відмінно. Знання з фізики оцінені на «добре». Нелегко. Доводиться багато працювати, — ось і все, що вона розповіла про себе.

Люба Позднякова не тільки сама добре вчиться, а й ніколи не відмовить в допомозі однокурсникам. Це — риса її характеру.

Надійний, щирий Люба товариш.

В. ЦИМБАЛЮК.

СЕСІЯ

ВИПУСКНИК

Й ОГО фотографія незмінно з року в рік висить на дошці пошани факультету іноземних мов, а в заліковій книжці кожної сесії збільшується по декілька п'ятірок. Якби хтось в деканаті сказав, що Павло Кушнерук одержав не відмінну оцінку — всі здивувалися б.

Вже п'ять років, як цей невеликий, непомітний на перший погляд хлопчина влився в студентську сім'ю факультету іноземних мов. Вступив він на німецьке відділення. Неабиякі здібності, працьовитість і старанність зразу ж поставили його на одне з перших місць на факультеті. Не втратив він його і до сьогодні, ставши випускником ОДУ. Вже кілька років Кушнерук одержує стипендію імені Лесі Українки.

Радує випускник успіхами і цієї, останньої для нього сесії — його дипломна визнана відмінною. Відмінно складений і екзамен з історії КПРС. Ще один, останній рубіж — методика німецької мови — і треба розлучатися з рідним факультетом.

Трохи сумно з цього приводу не тільки студентів, а й його вихователів, наставників.

О. ЧЕМЕНА.

ГАРЯЧА ПОРА

Д НЯМИ почали складати сесію студенти загальнонаукового факультету. Заповнилися всі місця в кабінетах і лабораторіях, навіть в ближніх скверах важко знайти вільну лавку — скрізь студенти, студенти, студенти. Їх можна впізнати по якійсь особливій заклопотаності, поспіхові на вулицях та незмінних їх супутниках — книгах. Читають юнаки й дівчата скрізь — в коридорах і на сходах, під дверима і на тролейбусній зупинці, в трамваях і автобусах.

Цих я зустрів у віддаленому кінці коридору історичного факультету. Дівчата навіть не помітили моєї присутності. Вони уважно щось читали.

Підійшла ближче. Познайомилась. Готувались до екзамену з англійської мови третьокласниці-заочниці Галина Ніколенко та Емма Щербина. Студентки тільки-но прибули на сесію.

— Попереду, — каже Галина, — в нас п'ять екзаменів та два заліки. Треба багато готуватись. Та думаємо справитись, адже минулу сесію ми склали з Еммою без трійок. Докладемо всіх зусиль, щоб і ця була складена не гірше.

І знову дівчата занурилися в книжки, відключившись від сторонніх шумів і не помічаючи нічого навкруги. Це тільки двоє, а скільки їх тепер, групами й поодиноці, схилилися над книжками, забувши на час про інші справи, розваги.

Иде сесія!

Т. АНАНЧЕНКО.

НАШ КАЛЕНДАР

ЮНІСТЬ КРАЇНИ РАД

25 ЧЕРВНЯ — ДЕНЬ РАДЯНСЬКОЇ МОЛОДІ

(ЦИФРИ І ФАКТИ)

К ОЛИ в жовтні 1918 року була заснована Російська комуністична спілка молоді, в її рядах налічувалось 22 тисячі юнаків і дівчат. За неповних 49 років існування комсомолу збільшилась його кількість в 1000 разів і складає нині 22 мільйони чоловік, з них 15 мільйонів одержали комсомольські квитки між двома останніми з'їздами ВЛКСМ. В рядах ВЛКСМ школу комуністичного гарту пройшло 90 мільйонів чоловік.

Датою свого народження комсомол нашої республіки вважає 26 червня 1919 року, коли 70 делегатів від 9 тисяч молодих комсомольців зібрались на перший з'їзд ЛКСМУ України. На останньому, XX з'їзді ЛКСМУ більш ніж 4-мільйонну армію комсомольців представляли понад 500 делегатів.

★ За останні роки різко збільшилась кількість юнаків і дівчат, молодших 20 років. Помолодшав комсомол. Значно більше стало членів ВЛКСМ віком від 14 до 17 років і на 23 проценти скоротилося число комсомольців від 18 до 25 років. В нашій країні 18 мільйонів підлітків.

★ Майже половина комсомольців має середню, незакінчену вищу чи вищу освіту. В рядах ВЛКСМ більше мільйона спеціалістів вищої та середньої кваліфікації, тоді як 20 років тому їх було в комсомолі лише 62 тисячі. Двоє з трьох дипломованих спеціалістів — випускники середніх спеціальних учбових закладів. В технікумах та інших спеціальних учбових закладах навчається близько 4 мільйонів чоловік, а на кінець п'ятиріччя їх кількість зростає до 5 мільйонів 400 тисяч.

★ В школах країни працює понад 400 тисяч вчителів-комсомольців.

★ В пам'ятні роки Великої Вітчизняної війни радянські юнаки й дівчата довели, що інтереси Батьківщини для них понад усе. 3 мільйони 500 тисяч молодих воїнів нагороджені орденами і медалями, а 7 тисяч комсомольців і вихованців ВЛКСМ стали Героями Радянського Союзу. Це за 4 роки війни. За такий же період — останні 4 роки — більше 7 тисяч молодих воїнів Радянської Армії за відвагу і мужність, за успішне оволодіння новою бойовою технікою нагороджені орденами і медалями. Це в мирний час.

★ Загони «Комсомольського прожектора за 5 років свого існування стали ефективною формою масової участі молоді в громадському контролі. Тепер в них понад 3 мільйони чоловік.

★ Кожен другий робітник в промисловості і 40 процентів зайнятих в сільському господарстві — молодь, яка в цілому складає половину населення країни.

★ Близько одного мільйона членів ВЛКСМ представляє в

комсомолі України наш славний робітничий клас.

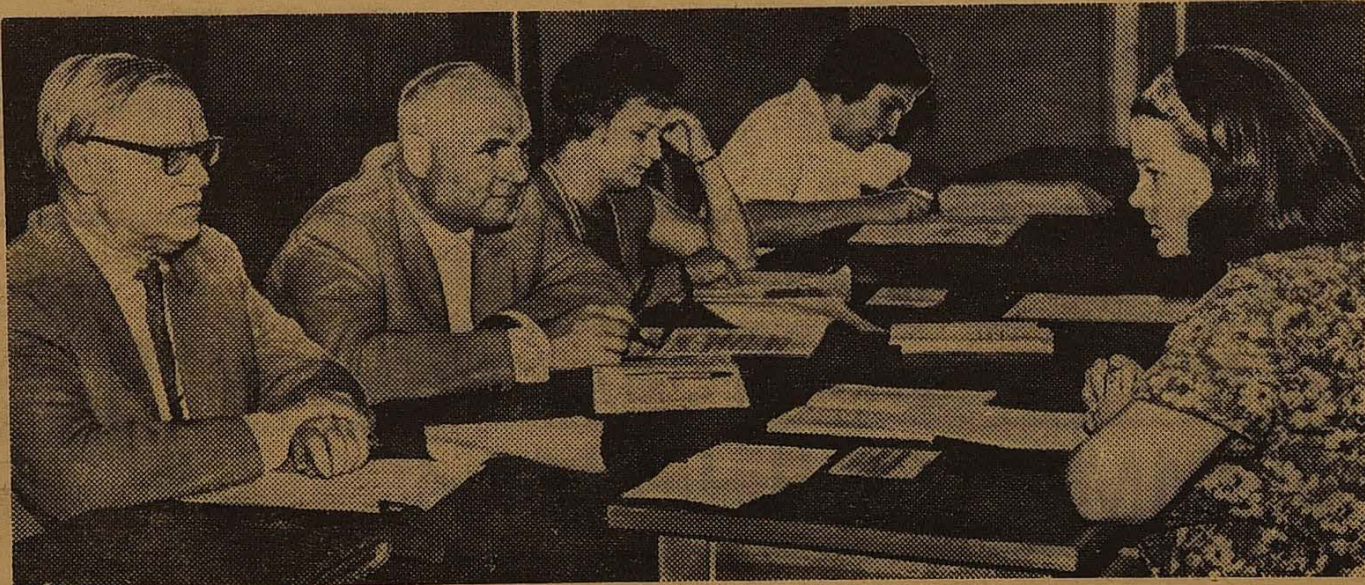
★ За останні роки 35 тисяч молодих ентузіастів за путівками комсомолу працювали на спорудженні найважливіших об'єктів промисловості та сільськогосподарства.

★ За семирічку при активній участі комсомольців і молоді споруджено більше 200 важливіших об'єктів. Будівництво майже половини з них було завершено достроково. В тому числі — дві потужні мартенівські та вісім доменних печей, 4 конвертори і 13 прокатних станів, 5 гірнотракторних комбінатів, Кременчугська ГЕС.

★ Молодь самовіддано працювала на спорудженні гігантів хімії в Лисичанську і Калусі, Дніпродзержинську і Роздолі, Черкасах, Чернігові і Сумах. Підприємства металургійної промисловості, які були ударними комсомольськими будовами, забезпечили в семирічці більше половини приросту чавуну, сталі, прокату, залізної руди та концентратів. Комсомол і молодь здійснюють шефство над будівництвом державних зрошувальних систем і Північно-Кримського каналу на півдні України. Це дало можливість збільшити поливні площі тільки за два роки на 76 тисяч гектарів. Комсомол називає це третім штурмом перекопу, яким командує «генерал Труд». Як відомо, двома попередніми командували Фрунзе і Толбухін.

★ Наймолодший доктор наук на Україні — 27-річний Олександр Гузь. Шлях від випускника Київського університету до вченого, який опублікував понад 30 важливих наукових робіт з актуальних питань сучасної техніки, він подолав за 4 роки.

★ Всьому світу відомі інститути електрозварювання імені Е. О. Патона і кіберетики АН УРСР. Цікаво, що середній вік робітників цих колективів — 27 років. А в цілому по країні вік наукових працівників не перевищує 30 років.

Державний екзамен з історії КПРС на факультеті іноземних мов.

ЧУДОВИЙ КОМПОЗИТОР

Лауреат Ленінської премії композитор Кара Караєв.

РОЗПОВІДІ ПРО ЛАУРЕАТІВ ЛЕНІНСЬКОЇ ПРЕМІЇ

СПИСОК лауреатів ювілейного року відкриває ім'я чудового азербайджанського композитора Кара Караєва.

В своїх творах К. Караєв — сміливий художник-новатор, який відкрив нові шляхи розвитку національної культури. Він майстер широкого творчого охопту. Йому близька творчість великих поетів і письменників минулого і сучасних. В широко відомому балеті «Семь красавиц» і в симфонічній пое-

мі «Лейли и Меджнун» він звертався до поезії великого філософа-гуманіста XII століття Низамі. Створений Сервантесом образ «хитромудрого ідальго» втілений в незвичайних по жанру симфонічних гравюрах «Дон-Кихот».

Важливою, вагомою, соціально і політично значною темою творчості композитора є тема боротьби колоніальних народів за свободу і незалежність, тема пробудження їх національної самосвідомості і пов'язана з цією проблематикою ідея творчої мoci народного генія, багат-

ства і самобутності національної культури. Цей бік творчості Кара Караєва повніше всього відобразився в його балеті «Тропою грома» (по одноіменному роману Пітера Абрахамса). Декілька років тому цей твір вже розглядався Комітетом по Ленінських преміях, він широко обговорювався нашою громадськістю і одержав дуже високу оцінку.

Час довів життєвість та велику художню цінність цього балету, він одержав світове визнання, і Кара Караєву присуджена Ленінська премія.

ВИДАТНИЙ ХУДОЖНИК

ВИДАТНИЙ радянський художник Ю. І. Піменов удостоєний Ленінської премії за серію картин «Новые кварталы». Сюжети серії дуже різноманітні, але всі вони об'єднані прагненням художника правдиво розкрити поезію нашої дійсності.

На картинах Піменова живуть радянські люди.

Художник любовно підмічає фарби нового міста, риси характеру сучасників. Він малює їх тонким добрим пензлем, вміє передати бурний темп сучасного життя, підкреслюючи, що кожен день роботи радянських людей наповнений великим внутрішнім змістом.

НА ФОТО: лауреат Ленінської премії художник Ю. І. ПІМЕНОВ.

ЩЕ Є ЧАС

ДЕНЬ за днем, поступово спадає напруження гарячої пори — екзаменаційної сесії. Одна за другою групи зітхають з полегшенням — іспити складено. Попереду — довге літо. Як його провести, щоб поповнити витрачену енергію.

Для деякого це питання вирішено — найкращий відпочинок після розумової праці — фізична. Так поклали собі студенти загонів, які днями рушають на новобудови. В членів цих бригад вже майже всі труднощі сесії позаду.

Гірше поставлена справа з організацією загону, руки якого потрібні тут, на Одещині. Багато хто з студентів вважає, що працювати в рідних місцях не цікаво, не романтично. Тому й загін ще повністю не сформований.

Ще є час. Хто не сподував свого відпочинку, може звернутись до комітету комсомолу — загін будівельників чекає на нього. Заяви приймаються до 25 червня.

Ю. НЕГІН, член комітету комсомолу ОДУ.

бережжя і дна Чорного і Азовського морів в межах УРСР».

М. Коваленко, Ю. Красний та В. Гавдзінський вже 12 років майже безвідривно провели в стінах нашого вузу. Їх долі, як і долі багатьох юнаків і дівчат, життя яких не встигли затьмарити примари війни, чимсь схожі: університет, аспірантура. Всі троє жили повнокровним студентським жит-

тям, брали участь в наукових конференціях, а потім активно включились у викладацьку діяльність, стали наставниками, вихователями студентів. Поряд з цим вони вели наукову роботу, друкувались в республіканських, вузівських виданнях, займались систематичними дослідженнями. А днями три дисертації лягли на стіл вченого секретаря Ради нашого університету — плід багаторічної праці молодих науковців.

«Гідродинаміка критичної фази» — цій темі присвячена дисертація Ю. П. Красного. На обкладинці іншої виведено ім'я Миколи Павловича Коваленка. Він присвятив свою роботу теорії дифузійних процесів і флуктуацій близько критичних точок розчинів.

Дисертація В. Н. Гавдзінського озаглавлена: «Термоуправління напруги у двошаровому порожньому циліндрі».

Всі вони були представлені для захисту, який пройшов успішно.

Не випадково те, що ці молоді вчені, одночасно прийшовши до стін вузу, майже в один день захистили свої дисертаційні праці. Вони прагнули приурочити захист до славного ювілею нашої країни, принести дарунок їй за всі турботи про молодь, про розвиток науки.

В. ГОВОРУХІНА, літпрацівник редакції «ЗНК».

ЛІТОПИС ВЕЛИКИХ ЗВЕРШЕНЬ

Що знаменує собою півстоліття радянської влади на Україні? Це доказ торжества ідей марксизму-ленінізму, великої сили радянського ладу.

Героїчна праця народу, велика організуюча роль Комуністичної партії, могутність співдружності народів Радянського Союзу забезпечили блискучі успіхи нашої республіки, розквіт її економіки і культури. Протягом п'ятидесяти років Українці довели двічі відбудовувати своє господарство: після вигнання інтервентів в громадянську війну і після Великої Вітчизняної війни.

Українська РСР сьогодні — це республіка високорозвинутого машинобудування, металур-

гійної, хімічної і паливної промисловості, першокласної будівельної індустрії та передового колгоспно-радгоспного сільського господарства.

Промисловість України виробляє все — від потужних тепловозів до найточніших приладів і радіоелектронної апаратури.

Про всі ці досягнення українського народу за п'ятдесят років існування Радянської влади розповідає колектив науковців ряду інститутів АН УРСР у ювілейному виданні «Україна в період розгортання

будівництва комунізму», яке виходить у видавництві «Наукова думка» в п'яти книгах.

На великому фактичному матеріалі автори першої книги висвітлюють заходи Комуністичної партії і Радянського уряду по дальшому розвитку промисловості і сільського господарства, науки і культури в країні в цілому і в Українській РСР зокрема.

У другій книзі розкриті економічні основи переростання соціалізму в комунізм, показано дальший розвиток народного господарства УРСР в проце-

сі створення матеріально-технічної бази комунізму, зокрема, розвитку енергетики, комплексної механізації, автоматизації виробництва.

Про основні закономірності розвитку політичної організації суспільства в період будівництва комунізму, поступове перетворення держави диктатури пролетаріату в загальнонародну державу, дальший розвиток соціалістичної демократії йдеться у третій книзі.

У четвертій книзі розповідається про глибокі соціальні зміни в суспільстві, що сталися в

період будівництва комунізму. Багато уваги приділено з'ясуванню впливу технічного прогресу на підвищення культурно-технічного рівня трудящих.

Спеціальні розділи присвячено дальшому розвитку співробітництва Української РСР з іншими соціалістичними націями.

У п'ятій книзі розповідається про формування комуністичної свідомості у нашому суспільстві, розвиток народної освіти, науки, культури, формування нового комуністичного побуту.

Видання розраховане на широкі кола читачів.

ПЕРШІ КОНТАКТИ

ЛИСТИ ВЧЕНИХ ШВЕЙЦАРІЙ

ПРОТЯГОМ останніх десяти років я керував колективною працею з перекладу і коментаріїв всіх головних соціально-політичних творів Ж. Ж. Руссо для серії «Літературні пам'ятники», яка виходить у видавництві «Наука». Нині ця велика робота завершена. На її останній стадії виник ряд питань текстологічного характеру, допомогти вирішити які могли б тільки вчені Швейцарії, так як переважна більшість рукописів Руссо зберігається в бібліотеках його батьківщини.

Саме через це я звернувся до відомого спеціаліста з вивчення суспільних поглядів Руссо, декана філологічного факультету древнього Женевського університету професора Бернара Гензена. Він з 1959 року є головним редактором багатотомного зібрання творів Руссо, що виходить в Парижі в «Бібліотеці Плейди», відомої високим науковим рівнем видань класиків художньої літератури і суспільної думки.

Питання, яким я цікавився, торкалось ряду соціально-економічних творів Руссо (зокрема його твору «О богатствах»), не виданих при його житті, і тих, які не перевидавались після 1853 року.

Професор Гензбен, по-перше, гаряче вітав підготовку нашого видання. І дав мені вичерпну відповідь з приводу текстів зазначених творів.

Що ж торкається моїх питань відносно рукописів інших фраг-

ментів і начерків соціально-економічного характеру, оригінали яких зберігаються в Бібліотеці міста Невшатель, то професор Гензбен був настільки люб'язним, що переслав мій запит колишньому директору цієї бібліотеки, вченій хранительниці рукописів Руссо Клер Росселе.

Днями я отримав від неї теж досить таки детальну відповідь з описом цих рукописів, їх зовнішнього вигляду, їх зв'язку один з одним та інше. В листі були цінні додатки: проспект підготовленого до друку Клер Росселе «Каталога листування Руссо» та номер інформаційного бюлетня товариства сприяння збиранню рукописів Руссо в Бібліотеці міста Невшатель.

В цьому бюлетні, про існування якого я і не підозрював, надруковано ряд наукових повідомлень, які виявились для мене дуже корисними.

З почуттям щирої вдячності відповів я нашим швейцарським колегам та вислав їм «Тези доповідей» наукової конференції, організованої в нашому університеті в 1962 році і присвяченої Руссо з нагоди 250-річчя з дня його народження.

Я сподіваюсь на подальше зміцнення контактів з вченими земляками Руссо, які свято зберігають пам'ять про нього і з такою щирою любов'ю вивчають його творчість, його демократичні ідеї.

Доцент В. АЛЕКСЕЕВ-ПОПОВ.

ЛІТО

Зоря зустрілася з зорею,
Настало літо золоте.
А я люблюся землею,
Що, наче райдуга, цвіте,
Узгір'я, пагорбки, долини
І рівний лан, як моря скло,
Як у барвінку полонини,
Залиті сонцем і теплом.
Озимина до небокраю
Між берегами лісоструг.
І квіти барвами встеляють
Зелене поле, тихий луг.
Ячменю колоски наліті
Вклонились низько до землі.
Вітрець розгойдує по житі
Хвилі — великі і малі.
І непомітна прохолода

Тривожить синь в далекій млі.
В чеканні світлому природа,
Мов щиро хочеться землі,
Щоб заспівали всі поети,
Як на світанку солов'ї,
Про чари неземні планети,
Про вічну молодість її.
Про тих, хто працює своєю
Колоссям землю золотить,
Про ясні зорі, як лілеї,
Що густо всіяли блакить,
Про тепле літо, спів дівочий,
Землі щедроти і дари
Співай, поете, дні і ночі,
Найкращу пісню підбери!

С. ГРИГОРАШ.

БУВАЄ І ТАК

— Чи вірно я зробив, вклавши стільки полум'я в мій твір? — спитав молодий автор, приймаючи за партитуру.

— Ні, відповів композитор, — розсудливіше було б вкласти твір у полум'я.

— Кажуть, що геніальність — це хвороба.

— Нехай це вас не турбує, ви на вигляд цілком здорові.

— Ви, здається, твердили, що мою оперу освищать? — спитав якийсь композитор у свого недоброчливіця.

— Кому ж було свистати, коли всі позіхали? — не розгубився той.

СТУДЕНТСЬКІ МЕТАМОРФОЗИ

До іспиту...

Після іспиту...

За годину до захисту дипломної роботи...

Через годину після захисту дипломної роботи...

ВИ ВТОМИЛИСЬ?

УСМІХНІТЬСЯ!

3 Відповідей на екзаменах

СТУДЕНТ: Бомарше, як письменник, зовсім не схожий на Дідро.

ВИКЛАДАЧ: Поясніть різницю.

СТУДЕНТ: Бомарше був вищий ростом і темніший волоссям.

* * *

СТУДЕНТ: В своїх книжках Лессінг висловлював дуже багато цікавих думок, але яких саме, сказати не можу — не читав.

ВИКЛАДАЧ: А звідки ж знаєте, що книги Лессінга цікаві?

СТУДЕНТ: З слухів.

* * *

Після першого екзамену студент-песиміст оптимістично заявив:

— Нічого, буде ще гірше!

Записав С. ХАНЕВИЧ.

НА 53 МОВАХ

М ЕШКАНЕЦЬ Філадельфії Вільямс Ллойд колекціонував багато років найпопулярніший роман Данієля Дефо «Робінзон Крузо». Ллойд, зв'язавшись зі всіма видавництвами земної кулі, придбав екземпляри цього роману, на яких би мовах народів світу вони не були надруковані.

Йому пощаслилось зібрати 300 екземплярів, надрукованих на 53 мовах: на всіх європейських, а також на китайській, японській, грузинській, вірменській, єврейській (древній і жаргоні), мовах туземців острова Борнео і багатьох інших.

МУДРІСТЬ СТАРИКА

Д УЖЕ давно, коли тютюн був тільки-но завезений у Вірменію, жив у долині Апарату мудрий старик. Всі його дуже поважали і рахувались з його думкою.

Одного разу на ярмарці купці, на всі боки розхвалювали свій товар. Вони запевняли, що курці мають багато переваг перед некурящими. Перші, мовляв, не старіють, до них вночі не підкрадеться злодій, а собаки ніколи не покусають.

Слухали-слухали люди таку похвалу тютюну і вирішили звернутись до мудрого старого: чи правду говорять купці?

— Звичайно, — відповів він, — той, хто курить, ніколи не постаріє, бо помре молодим, до нього ніколи не заберуться злодії, бо курець всю ніч кашляє: хто ж наважиться прокинутися в кімнату, в якій не сплять? І, нарешті, собака насправді не вкусить курця, бо куріння викликає біль в суглобах і людина вимушена ходити з палицею. Яка ж собака не боїться палки?